

Електронна бібліотека
видань історичного факультету
Харківського університету

Міхеєв В. К. Матяш І. Б. Українська архівна періодика 1920-1930-х рр.: Історія, бібліографія, бібліометрія. - К., 1999. - 480 с. // Категоріальний апарат історичної науки. Харківський історіографічний збірник. Харків, НМЦ "СД", 2000. – Вип. 4. – С. 95 – 96.

При використанні матеріалів статті обов'язковим є посилання на її автора з повним бібліографічним описом видання, у якому опубліковано статтю. Дана електронна копія статті може бути скопійована, роздрукована і передана будь-якій особі без обмежень права користування за обов'язкової наявності першої (даної) сторінки з повним бібліографічним описом статті. При повторному розміщенні статті у мережі Інтернет обов'язковим є посилання на сайт історичного факультету.

Адреса редакційної колегії:

Україна, 61077, Харків, пл. Свободи, 4,
Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна,
історичний факультет. **E-mail:** istfac@univer.kharkov.ua

©Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна; історичний факультет

©Автор статті

©Оригінал-макет та художнє оформлення – зазначене у бібліографічному описі видавництва

©Ідея та створення електронної бібліотеки – А. М. Домановський

РЕЦЕНЗІЯ

Матяш І. Б. Українська архівна періодика 1920–1930-х рр.: історія, бібліографія, бібліометрія. — К., 1999. — 480 с.

Старший науковий співробітник Українського державного науково-дослідного інституту архівної справи та документознавства, кандидат історичних наук І. Матяш давно і плідно працює в галузі історії архівної справи в Україні. Її нова книга підводить підсумок багаторічним дослідженням і присвячена історії української архівної періодики 20–30-х років ХХ ст.

Як і будь-яка інша праця, що фундаментує нову важливу тему в українській історіографії, дослідження І. Матяш читається з величезним інтересом. Цілісно сприймати книгу допомагає логічно продумана, раціонально виважена структура монографії. У її першому розділі з історичних, історіографічних позицій аналітично, осмислено розглядаються особливості і загальності процесу (і фактів, явищ, які його складають) становлення та розвитку архівної періодики в Україні у вказаний проміжок часу. У другому — здійснюється комплексне бібліографічне анотування за хронологічним, проблемним, видовим принципами змісту української архівної періодичної продукції, яке завершується її аналітикою у бібліографічному, наукометричному вимірах, розташованих у третьому розділі.

Кожен з логічно завершених розділів відкриває цікаві перспективи для подальших досліджень, можливості наслідувати їм у подібному, а також з'ясувати, збагнути і подолати давні стереотипи щодо розвитку архівної справи в Україні.

У коло уваги дослідниці потрапили такі центральні видання, як «Українська старовина» (1919, м. Кам'янець-Подільськ), «Архівна справа = Радянський архів» (1925–1931, м. Харків), «Червоний архів» (1926–1927, м. Харків), «Бюлетень Центрального архівного управління УСРР» (1925–1931, м. Харків), «Архів радянської України» (1932–1933, м. Харків), «Архівознавчий збірник» (1937–1938, м. Київ), а також видання місцевого значення — «Червоний архівіст» (1924–1925, м. Київ), «Архівний работник» (1926–1927, м. Луганськ). Джерельну базу їх вивчення склали унікальні архівні документи Центрального державного архіву вищих органів влади та управління України, Державного архіву при Раді міністрів Автономної Республіки Крим, Державного архіву Російської Федерації, місцевих архівів, що визначило аргументованість висновків автора, новизну їх положень.

Для написання роботи І. Матяш залучає безперечно цінну й здебільшого неопрацьовану архівознавчу спадщину Д. Багалія, В. Веретеннікова, О. Водолажченко, О. Гермайзе, В. Дубровського, Є. Іванова, В. Міяковського, В. Романовського та інших, розширюючи тим самим діапазон сюжетів спеціальної історіографії.

Зібраний автором фактичний матеріал добре систематизований і опрацьований, завдяки чому перед читачем постає картина конкретно ілюстрованих фактів, явищ, процесів архівної справи 20–30-х років. При подачі матеріалу вдало чергуються і, узгоджуючись, співіснують вивірена практикою інформативність і виважена логікою концептуальність, що надає можливість комплексно сприймати розвиток української архівної періодики того часу.

Високий науковий рівень монографії досягнутий за рахунок широкої ерудиції автора в галузі історіографії, наукознавства, бібліографії, книгознавства, джерелознавства, що дозволило при вивченні архівних періодичних видань користуватися, поряд з традиційними методами історичної науки, спеціальними іншогогалузевими.

Монографія споряджена діаграмами, таблицями, схемами, гістограмами та іншим ілюстративним матеріалом, який містить кількісні характеристики архівної періодики; повним бібліографічним описом періодичних видань; збіркою узаконень, розпоряджень і інструкцій в архівній справі того часу; покажчиком імен, географічних назв, криптонімів до видань, що є важливим для перспективних досліджень української архівної періодики у контексті інформаційної моделі.

Без сумніву, дослідження І. Матяш є цікавим для науковців й до нього будуть звертатись дослідники в майбутньому.